

РЕШЕНИЕ

№ 520

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Димитров, като разглежда дело номер **10438** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. И. К. срещу Решение от 19.09.2012г. на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 11289 по
описа за 2012г. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление №
23047 от 10.05.2012г. на Началник АНД, отдел ПП, СДВР, с което на касатора е
наложено наказание глоба в размер на 300 лева по чл.177, ал.1, т.2 от Закона за
движението по пътищата /ЗДвП/ за извършено от него нарушение на чл.150а, ал.1
ЗДвП, като размерът на наложената глоба е намален на 200 лева.

Недоволен от решението касаторът го обжалва изцяло като релевира оплаквания за
допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на
процесуалните правила. На първо място в жалбата се сочи, че деянието, за чието
извършване е ангажирана административно-наказателната му отговорност не е
доказано, а съдът е постановил акта си единствено въз основа на констатациите,
съдържащи се в акта за установяване извършването на административното
нарушение, който съгласно Постановление № 10/1973г. на Пленума на Върховния съд
не се ползва с обвързваща доказателствена сила. На следващо място като порок на
съдебното решение се посочва, че съдът не е съобразил обстоятелството, че между

АУАН и обжалваното наказателно постановление липсва единство между цифровата квалификация на нарушението и неговия словесен израз. Като съществено нарушение на процесуалните правила също така се посочва, че съдът не е обсъдил всички доказателства по делото, което прави съдебния акт незаконосъобразен като постановен при липса на мотиви. По изложените съображения касаторът иска да бъде отменено обжалваното от него решение и делото да бъде върнато на друг състав от въззивния съд, алтернативно - да бъде отменено обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел "Пътна полиция", редовно и своевременно призован, не изпраща представител. Не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е обсъдил събраните по делото доказателства, относими към настоящия спор, въз основа на които е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени при липса на допуснати нарушения на разпоредбите на ЗАНН, но жалбата е частично основателна, тъй като размерът на наложената глоба не е съобразен с имущественото и семейно положение на нарушителя. За да достигне до тези изводи въззивният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 27.04.2012г., около 3.50 часа в [населено място], по [улица] касаторът управлявал лек автомобил марка "Хюндай" с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение към [улица] и пл."В. завера", без да притежава съответното свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ - отнето по реда на чл.177, т.4 ЗДвП, с което е осъществил нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 23047/27.04.2012г. и въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление. Така установеното нарушение, съдът е приел, че се потвърждава от показанията на свидетелите, разпитани в проведеното съдебно производство. От приложената административно-наказателна преписка съдът е установил, че със Заповед № 2222/1645 от 10.01.2012г. на основание чл.171, т.4 ЗДвП свидетелството за управление на МПС на П. К. е отнето, тъй като съгласно чл.157, ал.4 ЗДвП водач, на когото са отнети всички контролни точки губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерство на вътрешните работи.

Въз основа на горното, съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, установена е самоличността на нарушителя и неговата вина. Съдът е приел, че неправилно е наложено наказание в максимален размер и е изменил наказателното постановление като е намалил размера на определената с него глоба от 300 на 200

лева.

Изводите на районния съд се споделят от касационната инстанция. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се потвърждава извършването на административното нарушение и самоличността на нарушителя. Не се споделя довода за намаляване размера на наложената санкция, но предвид забраната за влошаване положението на обжалващия и при липса на подадена касационна жалба от административно-наказващия орган срещу постановения съдебен акт, следва обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Неоснователно е касационното оплакване, че е приложен неправилно материалният закон. Съгласно разпоредбата на чл.150а, ал.1 ЗДвП за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Санкционната норма на чл.177, ал.1, т.2 предвижда налагане на административно наказание глоба в размер от 100 до 300 лева на лице, което управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл.171, т.1 или 4. С оглед фактите, установени по делото, нарушителят е управлявал МПС без свидетелство за управление, с което е осъществил състава на посочената разпоредба. Обстоятелството дали управляваният автомобил е собственост или не на нарушителя не променят естеството на извършеното нарушение, тъй като това не е съставомерен признак на деянието.

Неоснователни са и касационните оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Правилно районният съд е приел, че посочената за нарушена разпоредба в АУАН и НП е с различен цифров израз, но това не е съществено нарушение, предвид разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН. Констатираната нередовност в акта е преодоляна при издаването на наказателното постановление като е посочена правилно нарушената разпоредба от ЗДвП.

По изложените съображения Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.09.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав по НАХД № 11289 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.